

„LATWIJAS KAREIWJA“

SWEHTDEENAS PEELIKUMS.

№ 31.

Swehtdeen, 26. nowembrī

1922. g.

W. Damberga

Diejoti

Kaut tā buhtu!

Uf kureeni ar diejneeks negreelch aulī,
No wiām pufem framda, fauz un kleedi
Ei, diejneek, uh! a-u! jel dīrdi klauči?
Kam fawas fkanas muhiu aulim leedi!
Un diejneeks faka: «Mintee lafifaji,
No beelchās radīdianās flims un wahrgs,
Es atpuhichos lihdi atdlims spehki wahji».
Bet laudis: «Katrīs mirklīs pahvak dahrgs
Ar mums, ko beldarbībā tehre.
Katrīs fkrīhwerīs pa lapaspufei fmehre,
Tas mafakais, tak tak wītu zauru gadu . . .»
«Ek, mīhlee, es ne fmehreju, bet radu.»
Tā fmaididams teem atbild dzeefmineeks;
Un firdi tam ir neapraktams preeks
Ar publikas fik leelo dieju kahri . . .

Dahwīnot fawu portreju.

ko rahda gan fāis ufnehmums?
Kaj kahdu brīhniichkīgu ainu?
«K, nē! Par jumū mahkulainu
ulit bahla feja preti fums.
Kak fkatēnā war tumū mafit,
Kā kad buhtu aifwakar,
Kā plezeem welnu bars, ko war
as ihpaldīneeku nehmees kratif.

1917. g.

Wehtules fragments.

ko manas atminas arween wehl neifgailf
kā reif, kad Terbatā Juhis, es un Roie gahjam
ar eelas nomatās pus-fakritufichām mahjam,
un pehikichāni fuu bars no italla jumta reet
Juhis nikni eefahka, kā teizat Juhis: «Man fchkeef,
kā tee ir kritiki, ul latwju dieeimīneekēem
kā rej.» Un fafaka, ka wīni rej par neekēem:
ni rurdof labak tee katrīs fawā buhdā leen!

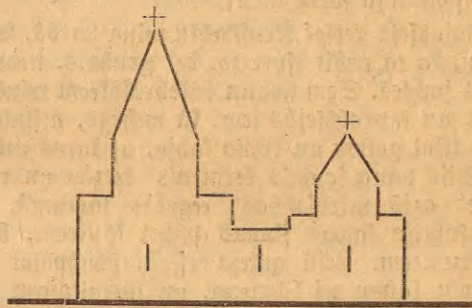
1911. g.

Sahna Eferina

Swanitajs.

Novēle.

Bafniza fahweja kalnā. Wīnas zehlaji ifwai-
ridamēes no bizantīfkeem fupoleem, bij peefchēf-
ruhči tai wēenigi tāfnas līnjas, tā fī pat behrnf
ar fpihēfku galīneem wareja falift wīnas filuētū:

Bafnizas feenas bij baltas, jumts fahch, gai-
fchi, faulaini logi — wīs lihgfnti preezigs fahpa
augfchup un padarija fcho Deewa mahju par bau-
dšu flatu jautrām frustzelem. Un kaut gan wīna
peedereja tān ehlam, furas parasti fahw tufchās
un tapeh3 laudim fajuhtamas tā nedfihwas foka fastes
waj muhra apzīrtai, bet fchi nama leelajā tornī
faražās feptini fwani, furi negaidof wareja eeru-
natees un mirkli wīšu namu pahwwehrt par dš-
wu, fkanofchu buhtni.

Ša fcho fwani pirmāis meiftars bij tas, fas
wīnus lehjis, tad otrāis un pats ihstāis — fas
wīnus fwantija.

Frihch3 frustdehls — tahds bij wīna wahrdsl. —

Wīnch gan nepehja fāzenstees ar fīandri-
jas flaweneem fwantīkeem, furi fpehlē koratus fawu
flūfo katedratu tornos, tomeh3 wīšu, ko atlahwa
lauku bafnizinas feptini fwani, wīnch pīlnā meh-
rā bij fāzneedfīs.

Šau dīwdefmit gadus wīnch fahpa fawā tornī,
nefāremdams ne grahča atlih3fības, jo Deewa fweh-
teem preefereem neiruhča apfehribas ifmantof wīna
peefehchānos fawam amatam.

Turpretim par fawu drofmi, dafchadibu un w-

Partu istulkojumeem swanīšanā wīnšch pirnto laiku šanehna tikai rahjeenuš, jo tee beeschi runaja pretim parastām un pienemtām formām. Beemehram, lahdreis Veeldeenās wīnšch bij swanijis tik druhmi, ka mahzitajs draubeja padsiht wīnu no weetās.

Tu gribeji Kristu atkal kapā eedsiht!

Oreū Akan, grehzneeku preeki ir klumji.

Lihdsigeem untumeem wajadseja peerast, jo pahrejās ihpachibas tos attaiņnoja. Wehlafoš gos wīnšch nešanehma rahjeena pat tad, ja swanija kaut kurā břihtē un beš lahdās wajadibas, weenigi Deewam par godu un few par apmeerinašānu.

— Tas nerunā preti basnizās likumeem, — pašlaidroja preesteris, — wīnšch laikam atrabis atkal lahdu jaunu weidu.

Scho „weidu“ Krustdehlam bij nešlaitams pulks. Wīnšch swanija, peesīsdams wišeem swaneem pehž lahtas, šahlot ar leelako waj mafako, un eeturdamš pašchabas pauses; swanija afordeem, šihlo pulkstenu trillereem, ušwehrodams ar bobjako swanu takti; tad pehščhmi pahrmija takti ar zitu jaunu, kas bij weens no pahrschēdsošchaleem wina panehmeeteem, un gāšwendām lahtām paštrihpoja to primitīwo fuhru — preeka un klumju — pluhdumu, furu wīnšch iswīlīnāja šawā torni.

Wajadseja redset Krustdehlu wina darbā, lai no wehrotu, ka ta nebij ispreeza, bet gruhčas, neabšlaušchamas puhles. Sem swanu šchlehrskoleem wīnšch šahlehdās un šaprahdejšās fewi tā wehrgs, atšahdamš břihtwu tikai galwu un kreišo lahtu, uš kuras aibalstītees. Wīš wina šausais kermenis leezās un rausīšjās, bet azis mirdsošchās eegulās tahlumā, kur wīnšch fuhrtija šawas šanas pahri laukeem, birsem un tihromeem. Dešā guleja esers, šchuhpojot mafšcherneeka lahtu uš lihmena, un swanitajam likās, ka šanas šahf šazelt wīnus eserā. Wehlinee lahdses meteji šahla klaušitees, un ganami pulki pagreesjās uš mahjam. Bet šihwu birje noleezās, šanas pahri laisama, un buhzeeni tā dseedsošča migla wehlās beš gala beš malas, tahlak un tahlak, lihds ee wehlās pašchā šarkanā reetā un wīša seme peepeschi mahza sem šwehtwakara.

Tad pehščhmi swanitajs peesita trihs reises ar pamīnu leelajam swanam un atšaidās, azis aishwerot. Beere bij šweedros, rolas atšauštas, un wīš wīnšch lihds galam famozits, newarigs, wahrgs, bet laimīga gāšma waigā.

An wīnšch neša scho gāšmu zauri muščhant, ne wehrodams ne par to — eeswanidams, isswanidams, apswandams.

Pehž gadeem peenahza dehls Peters un teiza:

— Nu, tehti, es aiseju šarā.

Tā kas bij — ušmahza šara laiki.

— E, — atšildeja swanitajs, — tikpat manas weetās nekāš neaishahweji.

Wezais Krustdehls netahwās trauzetees. Wīnšch swanija tā swanijis un šawās šanas nedširdeja pahrejo troščhnu.

Šahdu been' preesteris aizinašā wīnu pee fewis.

Nu tu ar' wareš atpuhstees, — šazija wīnšch, swanus ewahne.

— Ko?

— Ewahne. Tu nešaproti? Swanus weh prom. Genaidneeks lauhčas wīnšch un swani ir ja glahbi.

— Ko tu runā Oreū Akan, eenaidneeki lauhčas wīnšch?

Nu, wahzi ir pee Daugawas.

— Še, to es šinu... Bet šapehž tad swanus prom? Swanus es neweenam nedošču!

Wezais swanitajs netizeja tahdam runam. Tomehr břihti wīnam šchahdas nešchelibas bij ja notiz, jo eeradās pagasta šchuhneeki ar reem wīwem un prašija no wina basnizās atšehgas.

— Ko juhs ar basnizās atšehgam?

U!

Swanitajs nobahla, tad meta pehščhmi ze puri uš semes, peesita ar lahtu un kleesja:

Kur juhs nehmušchi šahdu likumu, ka basniza war swanus aplaupit? Bebeewji, elles šatlos lai juhs wahritos! Oreū Akan treez tu wīnus pe rata!

Preesteris šahla wezo swanitaju meerinat, be Krustdehls nebij peerunajams. Wīnšch šaprata tika to, ka wīnam grib atneemt, beš ka dšihwot nepehž grib padarit wīnu apšahrim par tūšnesi, kur kleeg tika wahruas un šchagatas; grib, beidsot, ištihzina pašchu šwehto namu, jo: kas gan ir basniza be pulksteneem?

— Ne, — šauza wīnšch, — atšehgu nah eelaufšat šad durwis, welna behrni! Un ari tu Oreū Akan, eš kritis nelabā nagoš!

Tahda bij šchi masa wihra leelā pretošchānās šura neko nelihdsēja. Krustdehla šewa beidsot ar nesa atšehgas un mahzitajs atwehbra basnizās durwis. Oreū Akan, Oreū Akan.

isšteepa rolas swanitajs, — tu atšehdji bebeh bet aishehgi essi!

Tad wīnšch nogahja pa labu gabalu, atšehd tihrumā un wehroja, tā wina torni šahla rihkoteš fwešchi žiltweki.

Swaneem isnehma mehles un žit pašat žitā laida lešup gar ahras šenu. Bet šad pehž wairat šumbu darba swani bi šakšauki trihos wešumos, w zais swanitajs nešitureja; wīnšch metās pee rateem peepšaka leelajam wara mišsentim, kas ilguš gab bij dunejis no wina peeshahschānās, beš tagad tik eekšaudsejšs sem glahstochā peesiteena. Swans wina swanitajs guleja blakus tā uš mahwi noteesat.

Peetiks jau, peetiks. Zelees! — uškleesja šchuhneeks un panehna wīwī, lai šakeelu wešumu.

Krustdehls atrahwās ar špehlu, it tā wina tas buhtu peeangušchās drauga brumajai mees Wīnšch šapurinajās un atgahja nost.

Nu to tu širdees tā dulls?

Krustdehls wars nerumaja. Wīnšch šahwe šihwām azim, paškatijās uš weenu wešumu, tā uš otru, un noduhra galwu. Šad wešumi šah kustetees, wīnšch it tā šatruhtās un luhdsošchi šah pašat:

Nemat man lihds!

— Mahz, — atšauzās no pehdešā wešumu širgu apturot.

Krustdehls lehni peesoloja un eemetās tā

ratos.

Atgreesās winš otrā rihā, tad ņeetva jau bij augšā un zehla ari ganu puiku. Wina pameta nīknu ņatu uš wihru un nenozēetās:

Labi, labi. Bet nedomā wairs gulet. Seens puhsť kopā.

Gan reis wiš ņapuhim, — nosmejhās winš aš un greešigi tā nekad.

Bet tee bij krišha pehdejee wahrdi, kuras winš ifrunaja ņaidri, noteikti, balseenu pehz balņena. Pehz tām winš tīkai ņmaidija. Uš ņena plawu winš neaišgahja, bet atņehdās maltzirni un pušdeenas ņatijās uš ņawu torni. Pehwafarē winš aišņoloja uš baņnizu, ušlahpa torni, attaišja wišus ņhetrus luhkus un ņehdeja atkal lihš wehlar naktij.

Nahņoņhās deenās krišhs mahjā nedsihwoja, bet malbijās pa laurkeem un pahrnahza tīkai dšhi wataros.

— Ko tu wafajees tā Deetwa nepeeremts? — brehja ņeetwa, nonembama ehdeenu no galba, pee kura winš tīklo bij peehdees.

Winš pašmaidija.

Tad puika peeneja winam ritu maišes.

Winš neteiza paldees, bet pašmaidija.

Tomehr ņtaigahjanu krišhs iņbeidsa, tīklihš bij apgahjis wišas tās weetas, kuras wareja ņaredņet no ņawu torna. Uš rudeni winš ņahla eet ari pee darba, nedetu nosņehdeja uš ņupenu wagas, iņwilkā pat rentneeka linus no mahra.

Bet tad pawiņam negaidot winš atkal paņuda. Pağahja deena, dīvas, bet krišhs neatgreesjās. Seewa jau ņahla ušbudinatees. Up laufa, bet ne weens nebij redņejiš. Trešhā wafarā iņhi pirms gulet eehhanas eehrehja nahburdņiņha, taišni no pağalma.

— Rudeen, Krišdehl mahi, baņnizā swana...

Išgahja, klaušjās. Wehņiņ wiłpa gar ņuhreem un neka neiwareja ņadņirdet. Un peepēņi tumšā no baņnizas pušes pateeki kaut tas eehņanejās. Seewas ņamula iņtabā, bet apbrunojušhās ar dīwi puikam un ņeptindeemti gadus wezo rentneeka tehwi, iņnahza atkal pağalmā.

Klaušjās.

Ja. J. Nē... Tomehr atgreesās pehz luktura, un zeeņi ņaņpeeduņchees ņahla solot uš baņnizas puiki. Seewas palita aišween warral eepataņņh, puikas pa widu, bet ņimgalwis ņoloja meerigi lihš baņnizas durwim. Pehspeeda ņinš — pateeki, durwis bij wafā.

Dodat gaišmu.

Sehns peehrehja ar lukturi.

Rentneeka tehws eegahja baņnizā un wehņiņ aišgruhba durwis. Torna trepes ņusu ņehiņņeja ņem ņokeem, lihš aprima pehdejo iehpiu widu. Pažehla lukturi.

Sem frusta ņijam leelā swana weetā karajās wezais swanitajš. Pa austrumu wafejo luhku wehņiņ gruhdeeneem nahza eehhā un ņuhņpoja lihš, purinadams wina rolā mašu swanamu.

Anatols Franš.

Swehtais Satirs.

(Turpinajums.)

Un brahliš Mino klusi runaja:

— Tu nebaidees no wišņehzigās frusta ņihmes, un tagad man leelās, tu teehņam neeņi demons, waj zits neņņiņņis gars, kas iņnahzis no elles. Bet ja tas teehņam teesa, ko tu man ņahstiji, un tu eņi zilwehš, jeb, pateesibu runajot, zilweka gars, kas paaugņtinats zaur labeem darbeem un nopelneem muh u Runga Jēsus Krištus preehhā, tad ņati, luhdsams, kahez, gan tewim ir ašņha rahi, un ņpalwam apauguhšas ņahjas, ar melneem ņņelkeem nageem?

Un pažehliš pret debesim rolas, wezais atbildeja:

— Mans dehlš, zilweku daba, dšhwneeku iņzēņhanās, un ņahdu un aņmenu buhtiba, — wiš tas ir nemirņtigo deewu nosņehpums; un tāpat tā tu, eš ari neņinu, kahez uš manas peeres aug ņchee rahi, kuras nimņas ņenal greņnija ar puiku wihtnem un ņeedu wainageem. Eš neņinu, ka labad mans kałš ir klahis ar puneem, un ka dehl man ir dotas ašņha ņahjas. Mans dehlš, eš waru tewim pağazit tīkai to, ka ņhajā mešhā reis mahjoja ņeeweetes ar ņpalwainām guhņham un rageem peerē, tāpat tā man. Bet wiau kruhtis bija apalas un baltas. Toreiņ wehl jaunā ņaule zaur koku lapam meta uš tām ņawus starus, pahrlahdama winu meeņas ar ņeltainu miršumu. Winas bija ņkaistās, mans dehlš! Uš, tagad ņhajos mešhos wairs naw neweenas. Uri mani brahli ir nosuduņhi, tāpat tā winas, un no wišas zilšs eš tīkai weens patš ešmu palizis. Eš ešmu jau loti wezs.

— Wezais wihrs, paņahsti man par ņawu dšhiwi, ņawu zilš un ņawu dšimteni!

— Mans dehlš, eš dšimu no ņemes ņehpija wehl ilgi pirms tam, kad Jupiters gaņsa Saturnu no trona, un manas azis ir redņejuņwas ņhšis paņaules ņeedoņho jaunibu. Zilweku zilšs wehl nebija raduņes no ņemes piņņehleem, un eš preezajos kopā ar ņatiresem, kuru ņņelkeee nahi klabeja dejas takti. Un winas bija leelatas, ņehzigatas un ari dailatas, neka nimņas un ņeeweetes.

Waldot Jupiteram, nimņas ņahla nomestees uš dšhiwi ņtrautu iņteekās, biršēs un kalnos. Meņņhu beesoknos ar tām dejoja ņauni. Eš tad biju laimigs, pluhzu meņha wihtnogu ņekarus un ņuhpņtus no ņaunu draudņenu luhpom, un weenigi atduņejos kuplajā ņahlē. Pehz Saturna krišhanas eš ņlaweju Jupiteru ar ņawu weenņahrņcho ņleitu, tizedams, ka ir jagodā deewi, paņaules walditaji.

— Uš wai! Eš pamasam tapu wezs, jo biju tīkai satirs, un gadu ņimteni klahja manu galwu un kruhtis ar ņarmu; wini iņdņehņa manu meeņas kaņribu uguni. Daudsu laimmetu naņta bija ņaleekuņ manu muguru tā ņmaga naņta, kad nomira leelais Pans, un Galileetiš gaņsa Ju-

piteru, kurfch ſawukahrt iſbaudija Saturna likteni.

No ta laika eſ tiku dſihwojis tik noſchelo-
jamu dſihwi, ka beidsot nomiru un tapu apraktis.
Un teefcham, tagad eſ eſ u nekaſ zis, ka tikai
ehna. Ja eſ tomehr neefmu iſjudis pawifam,
tad tikai tapehz, ka nekaſ neſuhd un neweenam
naw lemte pilnigi nomirt. Dſihwās buhtneſ,
manu behrnin, kuraſ ſchuhpo ma'erijas okeanaſ,
ir lihdfigaſ wilneem, kaſ ſtaigā pa Udrijāſ
juhru. Wineem naw ſahfuma nedf gala, wini
nemanot dſimſt un paſuhd.

Un tāpat kā wini, nemanot iſgaiſt manſ
garſ. Bahla atmina par ſelta laikmetu ſattrefem
wehl atdſihwina manu azu ſeno mirdſumu, un
manāſ luhpaſ mehni ſkar antiſto himnu melodijaſ.

To ſajijis, wiſch apluſa. Brahlis Mino
pawehrāſ winā, un ſaprata, ka ta preeſchā ir
tikai garſ.

— Eſ gribu tizet, ka tu neeſi demonſ, ne-
ſtatoteeſ uſ ta wām ahſcha ſahjam. Raditee pirms
Udama newār tapt noteefati uſ muhſchigo pa-
juſchānu, un ari newār titt atpeſtiti. Eſ netizu,
ka zentaurſ chironſ, kaſ bijis gudraſ nekā zil-
weki, tagad atrastoſ Lewiatona rihlē un muhſchi-
gāſ moſāſ. Zelineeſ, kaſ aiſneedeſiſ paradifeſ
wahrtuſ, ſakaſ eſot redſejiſ to ſehdam ſahlē
un ſarunajameeſ ar Riſeju, taiſnigā no trojeeſcheem.
Bet ziti apgalwo, ka Riſejiſ ir iſziſ uſnemtſ de-
beſu draudſibā. Par to nu gan war ſchaubiteeſ.
Bet tomehr, wezaiſ wihrſ, tu melo, ſazidameeſ
eſam ſwehtaiſ, jo tu neeſi pat zilwekſ.

Uhſchahjainaiſ atbildeja:

— Manſ dehlſ, ſawā jaunibā eſ nemeloju
wairat kā altaſ, kuraſ mani ſihdija, un ahſchi, ar
kureem eſ ſpehlejoſ, ſkaiſtſ un ſpehta pilnſ.

Saniſ laiſoſ wehl nepaſina melu, un aitu
wilna netiſa kraſhota. Eſ neefmu tapis zitādſ.
Skateeſ, eſ eſmu ſaiſ, kā ſelta laikmetā, tad
waldija Saturnſ. Un lihdfigi manai meefai, ari
manāſ domāſ neſedf itnekaſ. Eſ nebuht ne-
meloju. Un ſapehz gan ſew jabrihnaſ, manſ
dehlſ, ka eſ eſ u tapis Galileeſcha ſwehtaiſ, ne-
buhdamaſ mahtes dſemdinaiſ, kuru ziti ſauz par
Gewu, ziti — Pirru, un kura ir jagodā, ſchoſ
abuſ wahrduſ peeminot. Tu ſini, ka aridſan ſw.
Mikelis naw dſimſiſ no ſeeweeteſ. Eſ wina pa-
ſiſtu, un brihſcham mehſ abi eedſilinameeſ
ſarunāſ. Wiſch mehdf man ſtahſtit par teem
lalkeem, kad bijis par ganu Gargana kalnā.

Brahlis Mino pahrtanza Satiru. Eſ ne-
gribu dſirdet runajam par ſw. Mikeli, itkā wiſch
buhtu bijis gowju ganaſ — tikai tapehz, ka ir
ſargahjiſ kahda zilweka wehrſchuſ, kuru ſauza tā-
pat kā mineto kalnu, par Garganu. Bet ſaki ma:u,
kā gan tu tiki peeraſtiſtiſ pee ſwehtajo pulka.

— Klauſeeſ, atbildeja ahſchahjainaiſ, un tu
dſirdedeſi pateefibu.

Kad laimigajā Uruſ eelejā parahdijāſ wihrī
no auſtrumeem, ſludinadami, ka Galileetiſ u wa-
rejiſ J piteru, wini ſahfa zirſt oſoluſ, pee kuru
ſareem ſemneeki mehdf uſfahrt maſuſ deewa teh-

luſ, taiſtutſ no mahla, un dehlſchuſ ar burwoju
formulam. Wini zehla fruſtuſ pee ſwehteem awo-
teem, un aiſleedſa ganeem ſeedot nimſam wina
alāſ wihrū, peenu un ſaldumuſ. Wiſa ſaunu,
panu un ſilwanu zilſ jutāſ apweenota. Sawāſ
duſmāſ tee ſahfa uſbruft jaunā Deewa ſludinata-
jeem. Kad apuſtuki naktiſ guleja ſawāſ zifāſ,
taiſtūtāſ no ſauſam lapām, nimſaſ trauzeja toſ no
meega, bet jauni ſauni eeſagāſ ſwehto wihrū ſtal-
loſ un rahwa aſtruſ no wina ehſeku aſtem.
Weltigi eſ zentoſ toſ brihdinat un atſtaht ſchoſ
nedarbuſ, lai padotoſ liktenim. — Behrni, eſ
runaju uſ teem, beſruhpiģiſ preeku laiſmetſ un
jautro prieku deenaſ ir galā. — Schee neapdomi-
gee mani neklauſija. Un wineem uſbruka ne-
jaiſme.

— Bet eſ, kaſ tiku redſejiſ Saturna wal-
ſtibāſ galu, eſ tizeju, ka Jupiteram ir notiziſ pehz
wina nopelna, un wiſch eet ſawu gaitu. Eſ biju
pahrlleezinatſ, ka leelajeem deeweem jaaiſeet bojā,
un tapehz nepretojoſ Galileeſcha ſludinatajeem,
bet ſchad un tad palihdſeju teem, kā mahzedamſ.
Paſihdamſ wiſaſ meſcha telāſ labat nekā wina,
eſ laſtu aweneſ un pluhmeſ, nolitdamſ tāſ pee
eeejam wina alāſ, un tāpat aridſan jaunāſ irbju
olaſ. Kad wini zehla ſewim buhdaſ, eſ peeneſu
teem tokuſ no meſcha un akmeneſ uſ ſawāſ mu-
guraſ. Wini ſawukahrt aplazija manu peeri ar
uhdeni, un nowehleja manim Kriſtuſ draudſibu.

Eſ dſihwoju ar wineem, un lihdfigi teem.
Zilweki, kaſ mihleja winuſ, mihleja aridſan mani.
Mani zeentija, lihdfigi teem, un ſcho zilweku ažiſ
eſ biju tikpat ſwehtiſ, kā Galileeſcha ſludinataji.

Manſ dehlſ, eſ tewim ſtahſtiju, ka jau to-
reiſ biju tapis wezſ. Saule wairſ neſpehja ſa-
ſibit manuſ ſihwoſ lozekkuſ. Eſ biju kā wezſ
iſtrupejiſ tokuſ, kam nolauſta wina ſeedoſchā ga-
lotne. Ur ka ru rudenaſ atgreeſchānoſ eſ nowezoji
arweenu wairat. Un kahdā ſeemaſ rihtā mani
atrada gulot zelmalā, beſ dſihwiſaſ.

Biſtapa, wiſu garidſneefu un wiſaſ tautāſ
ſlahtbuhtnē mani ſwarigi eeguldija leelā ſarkoſagā,
taiſtūtā no balta marmora, un apſihmetā ar trijeem
truſteem. Uſ preeſchejāſ ſafadeſ itka iſzirſti
wahrdi: „Swehtaiſ Satirſ“, un apwihit ar wihr-
ogulaju wjām.

Saniſ laiſoſ, manſ dehlſ, tapi tika zelti zel-
malāſ. Manſ kapaſ atradāſ juhdfēſ diwāſ no
pillehtāſ, pee Florenzeſ zela. Blafuſ winam iſ-
auga jaunſ laſtānkokuſ un ſedſa to ar ſawu ehnu,
kurai zauri wiſeja ſauleſ gaikma, un wina lapāſ
bija pilnaſ ar putnu dſeeſmam, wehju ſchalkonu
un dſihweſ preeku. N-tahlu tezeja ſtrautſ pahri
akmeneem; un jaunekli un meiteneſ nahza, lai
peldetoſ kopā wina uhdenoſ. Eſi ſkaiſtā weeta
bija ſwehta. Jaunaſ mahtes neſa turpu ſawuſ
behnuſ, kureem lika peeſtahrteeſ pee marmora
ſarkoſaga, lai wina iſaugtu ſkaiſti un ſpehzigi.
Wiſi ſchajā ſemē itzeja, ka jaunpeedſtmuſchee, kaſ
brihwinu gulejuſchi uſ mana kapa, buhſ deenāſ
ſtipri un duhſchigaki nekā ziti. Un ap mani pul-
zejāſ wiſa Toſtana. Semneeki atweda pee manſ

fawas ehfelu mahtes, lai tās nepalītu neauglīgās. Mana peemina tika tureta augstā godā. Rātru gadu, pawasarin nahlot, bīklaps ar garīdsneekēm nahza luhgt Deemu pee maneem pihškeem un es jau istahlin redseju, ka zaur sahlainām plawam tuwojas šchis gahjeens, ar frusteem un degošchām fwezem, un purpursarkaneem karogeem, flawas dseefmam atskanot. Tās notikās, mans dehlš, labā karala Beranschē waldischanas laikā. Tad satireem un satiresem slahjās loti slitti, un sauneem un nimfam nebija patwehruma. Wineem nezehla wairs altarus no salām welenam un neweens nenesa teem seedot peenu, karaschas un medu. Sītai retums kahds kasu gans slepeni nolika teem masu feeru pee swehtās alas eejas, kas bija segta ehrlschu truhmeem. Šoš nabadsigos seedojumus apehda wahweres un saki. Meschu un tumscho alu nimfas tika īdshitas no wīnu mahjokkeem, un tajos apmetās apustuki, kas bija nahkufchi no austrumeem. Un lai tās newaretu wairs atgreestees atpatak, galileeschu Deewa kalpi aplazija totus un akmenus ar burwju uhdenti, rumadami magīslas formulas, un zehla frustus pee mescha telam; un sini, mans dehlš, ka Galileescha burwju wahrdi ir spēhzigī un warenti. Wīnsch sīna formulu un magīsto pentalku nosīhmi labal nekā Saturns un Jupiters. Un tā notikās wīfs, un nabaga purdeeweem swehtajos meschos wairs nebija patwehruma. Ahschlahjaino ziltis, kuru nagi reis dimdinaja semi, tagad bija pahrwehrtufēs par bahlu, klusu ehnu baru un lihdsinajās rihta miglai, kas īssuhd faules staros.

Galileeschu Deewa dufmas bija tā nīns weefullis, un wīna wajatas šchis miglainās ehnas wefelām deenam ilgi wirpuloja kopā ar zela putefleem. Naktis nebija wineem tīf naidīga, jo nakti Galileetim nepeeder wīsa wara tā deenā. Kad no pakalneem sahla lejup slīhdet ehnas fauni un nīntas steidsas us kapeem, kas stahweja zekmalās, un tur atradsamees sem elles spēhlu aīsfardības wīni wareja us bīhdi atrast patwehrumu. Un manu kapu wīni usmetleja beeschat nekā wīfus zītus, jo es tāf peedereju pee wīnu ziltstehwu staita. Wīni drihs ween wīst sahla kalafitees tajā sarkofaga pusē, kas atrodās pret deenaswīdu un ir weenmehr faufs, jo neapaug ar fuhnam. Un katru wafaru tee laidās schurpu weegla barā tā baloschi us fawu pajumti. Wineem wīseem peetila weetas deefgan, jo tee bija palikufchi pawīsam masi. Ari es daschreis īsgahju no fawas klufās zelles un, noschdees wīnu wīdā, teem dseedaju ar fawu wahjo bulsi par Saturna un Jupitera lafmeteem, un wīni atzerejās wezos, labos laifus. Mehnesnīzā tee mehginaja atjaunot fenās rotalas, un wehlam zekneekam līfās, ka kuhposchā migla saht weidotees tehlos, un atgahdina mīhlatos, kas sauj weens otru fawos apkampeenos. Un teecham, wīni wairs bija tīkai weeglas, miglainās ehnas. Rahdā nakti, kad us lauteem bija fasnīdsīs sneegs, nīmfās Uglaja, Naera, Wnaisa un Melibeja eeschmauzās zaur marmora plāifu schaurajā un tumschajā zellā, kurā es mahjoju. Wīnu

draudsenes tām fejoja bareem, un pakal nīmfam steidsās fauni, kuri wīnas drihs panahza. Mans mahjoklis palikās par to patwehrumu. Mehš neatstahjām wairs wīnu, un īsnahzām meschā tīkai jaukās wafaras naktīs. Un ari tad wīni fargojās palikt ahrpus mana kapa līhds pirmam gaila kleeeseenam. Jo tewim ir jasin, mans dehlš, ka no wīfas ragaino ziltis tīkai man weenam ir lauts rahbitees semes wīrsū pee deenas gaismas. Šchi preefschroziba stahw safarā ar manu peefstaitīschanu pee swehto pulka.

— Mans kaps tika turetš godā uo wīseem aplaimes eedsihwotajeem, un jaunās mahtes nesa pee manis fawus kailos sīhdainīschus, pazehluschas augstu rotās. Kad sw. Franziska dehli apmetās schajā eelejā un us kalna nogahses tika uzeltis klosteris, wīni luhdša no bīklapa atlauju nowetot manu sarkofagu sawā klosterā basnīzā. Šchi schehlastiba teem netika leegta, un es tītu ar wīnīgam zermōnijam pahnesīs us sw. Mikēla kaplīschu, kur atdufos līhds schai deenai. Mana radu ziltis tika p hrweetota tāpat kopā ar mani. Tās bija leels fods; bet tomehr jaatsīstās, ka man bija schis zela malas schehl, kur es rihta aufmā wareju nosfatitees, tā semneezes dodās us pilsehtu nesdamas kurwjus, pildītus ar wīhnogam, wīhgem un oranscham. Laiks nespehja mani īdshest schis ilgas, un ari wehl tagad es labpraht wehletos atdufetees swehtā zela malā, sem kuplā kastankofa.

Sahda ir mana dshīwe, — nobeidsa wezais ahschlahjainais. — Wīna rit starp fmaideem un maigu preeku, aīstzedama agrako gadu simtenu dshitumos. Ja bīhšcheem mani ari peemelejuschas skumjas, tad tas ir notizis peh3 deewu prahta. Uf, mans dehlš, lai flawa deeweem, pašales walditajeem.

Brahlis Mīno nogrima dshlās pahrdomās. Tad wīnsch fazija:

Tagad es saprotu to parahdību nosīhmi, kurās redseju wīnā schautmīgajā nakti, sw. Mikēla kaplīschā. Tomehr ir weena leeta, kas man wehl līhds schim ir palikufi neisprotama. Saki man, wezais wīhrs, kapeh3 gan schis nīmfās, kas atrodās sauneem, peepehschi pahrwehrtās par reebigām wezenem, nahdamas man tuwak.

— Uf, mans dehlš, — atbildeja swehtais Satīrs, — laiks netaupa ne zilwekus, nedf deewus. Jo, — ari paschi deewi ir nemīrstīgi tīkai zilweku tizibā. Pateesībā ari wīnus mahz gadu nastā, un aīsrītoschee gadu sīntenti teem negrofami leef nowezot. Nīmfās ar laiku top wezas, līhdsīgi feewetem. Naw roschu kuhma, kuram seedu weetā reis nepalītu tīkai ehrlschē. Un tu, kas esi redsejis manas masās ziltis īspreezas — waj teecham tew neenahza prahtā, ka weenīgi un tīkai atminās par aīsgahjīschu jaunību us laiku atdod nīmfam un sauneem mīhlas preeku bīhšchos — wīnu bījuschu staitumu? Bet, līhds to schis bīhhdīs ir garam, tuhlin īssuhd wīfs. Uf wai! Nīmfās ir nowezofuschā, un frītuschas īstīh3ibai par upuri.

(Surpmal beigas.)

Kauku miljonars jeb re' kur wihrs!

Komedija trijos zehleenos no **W i k t o r a**
E g l i f d a.

(Turpinajums.)

4. Ikats.

W e z a i s K r a u p a. Kā tad, te jau wīnā ir un pīnā atkal kā dehle . . . Labdeen wisapkahrt. Nenemat launā, ka es tā kā īpeegs jums peelagos. Atwainojat, man tā darīdiana wispirms ar dehlu.

B u t u l s ar **B u t u l e e n i**. Luhdū, luhdū, zeemin, sehtatees tikai pee galda

K r a u p a. Kā! Es sehdēdū ar īchitn īdū pee weena galda (rahda uī dehlu)? Ar īcho peena puiku, kas ne pat sejas newīhācho noīlauzīt, deef ar kahdu krehjumu noīmehrejees. Augīhā! (Wafils mekaniski peetruhkītas, gahleedamees, kā wemī tāīfīdamees, īstīri rauīta gīhīti.) Ne Kraupis, bet krupis tu tahds . . . ja, ja, lai dīird līngawa, lai dīird ari wīnas wezakee, es tewī klaji gribu seefat . . . Krupis tu tahds (īstaus), kur tu efi līzis tos peezīmīs puhrus kweefdū, kuru truhkīt **Saweeles** klehtīs?

W a f i l s. Kas par truhkumu? Neka noīaprotu. **Saweeles** kweefdū, **Saweeles** klehtī. Tos eīmu glabajīs, kā wīfu zītu labību. Sdē buhs klehtīs atīlehga (īahk mekletees pa kabatam).

K r a u p a (uībrehz). Tu meklehī wehl, unīwats! Raug īdē, kur atīlehga pee manis. Es īchonakt tew gulot no kabatas līku īwīlkt, ka tu ī nemanīji, īdūhpa! Un kad bīji atībrauzīs atkal peedīertees, pahrmehriju wīfu kweefdū krahjumu — weīelas pufes truhkīt, krahpneeks, tehwa apīadīejs tahds!

Ķ a u t r a. Wai! (Sebrehzas, fākehruī aulīs, lai nedīrdetu tāhtako, un nokrītūfī Ķga kundles klehpt.)

W a f i l s (īstaus). Es neeīmu lādīs.

K r a u p a. Wehl meloī! Ko tad tu dīer weenā dīerīdānā? Es īdūwakar plīka graīdū tew neeīmu dewīs, lai nebuhtu ko dīert. Sīeeka tu tahds, ko īstāīpees fārkans fāweītejees, baltās azīs blīīnos. Noīlauki waīgus, īmūla deguns! (Wafils mekaniski noīlaukas un grīb dotees proīam.)

B u t u l s. Nebar nu puikas tīk breeīmīgi. Sdōreīī jau gan wīnā pats par fāwu peīfu dīehrīs. Ahbols no ahbols jau tahlu wīs nokrītīs. Sdōpawakar tu īstāīījees 20,000 nopelāīīs par sehtī plrkteem seefīneeku īzīrīumeem, nu dehts wehl wairak nopelāīīs — weīelus 25,000 rublas.

K r a u p a (netzīgi, ībrīhuets). Ko tu tur teīzī? (Sagrāhbj īseīoīdū Wafīl.) Ne no weītas, pīrms nebuhtī atīīnees! Kas tee par 25,000? Kur tu tos nopelāīīs? Par pahrdoteem kweefdeem tu tos buhtī eerehmīs. Kas tos 25,000 redīeīs tāwos nagos? Tu, Butul — draugs!

B u t u l s (apjuzīs). Wīnāī jau tos teīzās īdōdeem eemākfajīs mekhīnīm par tām 50 kubīkālīm behrīa malkas, kuru eepīrīs.

K r a u p a. Un tu, prahtīgs zīīweks buhdams, tam tīzī? Nodīehrīs gan wīnāī buhs īdūwakar tuhktīoīdūs peezus, dīrdīdams īdūs waldības seēkehīdūs muīkhā, ne plīku graīī nopelāīīs.

Wehrīdā rags tu tahds, uī weēfas man teīkīī, kas tee par 25,000? Kur tu tos nehmī? (Wafīlīs atīgreeīshas, tāītas wemī, tehws krata wīnu; wīfī peetruhkītas no galda, Ķautra atīīkreen pee durwīm, Ķīgi atwīīas pee klaweeīrem, Butuls meerīna Kraupu, Butuleene īīteīdīas un atīgreeīshas ar kalpōnī, kurāī trauks un flota rokā.)

W a f i l s. Wai! Nemokī tu manis tā. Eīīē man nebuhs breeīmīgak! Wīfu muīkhū tu manī tā eīī krahtīīs. No malo deen lamajīs, gruhīīīīs, hīs. Deīmīt gadus wezam puīkam tu ar waru man degwīnu mutē lehji. Ko tu grībī no manis, ja es tagad dīeru un īogu, ja, īogu pats fāwa tehwa kweefdūs no klehtīs, kad tas man wairs nedod naudas. Waj tu grībī, lai es līrgu un ratus un pats fāwas drehbes no plēza pahrdodu, lai pee naudas īktu? Ne tehws tu man bīīīs, bet bende, newehrs. Welns eīīē ar dewīnām galwam nebuhs breeīmīgaks, kā tu, papa! (Wafīlīs īīīprktī no uībudīnājuma, kalpōne ar trauka noluhd. Ķīgi atīgreeīīdēes uīmanīgi eekīautas.)

K r a u p a (īaraujās, atīatīch, mīnājās, tīk negādod pats fāwa dehla īīīhīznāt. Pee tewīs). Tam puīkam wehl īmadīones ītrahdā. Wehl naw glūchī īapuwīs. Ko wīnāī tur teīza: lādīs wajadīības īspeīīs?.. (īkakt). Brauz mahjās un neblamē pats fāwa tehwa. Eī, eī!

W a f i l s. Ardeewu! (Grīb eef pee Ķīgeem, pahper īoīī, bet neīpehī, kaut gan Ķīgi īāīpat pīstīm panahk. Netelzīs ne Butuleem, ne tehwam ne wahrda, dōdas uī durwīm, kur fāteek Ķautra). Ķautrīt, peedod man! (Nokrītīs zetos, fāgrāhbj roku tāī, bet wīra īīraujās).

Ķ a u t r a. Wai Deewīn, ari īagīīs wehl! (Un atīīkreen.)

5. Ikats.

B u t u l s (meerīna draugu, kurīīk tāītas kā rauīdat). Ķurī — draugs, atīfehītees! Atīfehīdīīmees pee galda un pahdīīm, ko Deews dewīs. San panēfīī ari dehla nelāīmī. Waj tew mal Deews behdu un postā uīkrahwīs. Amīnees, kā tepat kāmīnos ganos gahjī pakulu bīkīchēlēs. Abī luhkus plehtām un wīhīes pīnām, abī upītē wehīdūs meklejām. Es jau bīju īāmīneeka dehts, bet ko tas līhdīeja mans tehws tīkāt ar bīfī pa meīdū blāndījās. Bet fāwa mahte bīj peedīīhwotāju īeewīna. Neī, waj pat fāwa gows jums bīja?

K r a u p a. Nebīja, kur tad nu bīja? Tehwa mekhā bāīkīs bīj notreezīs, goīīnu preekīdī behru īīwadīdīanas nokawām . . . Es bahrenīs palīku, bet peena lahīltes . . .

B u t u l s. Nu redīī, draugs! Man jau nu gana kullītē bīja atīatīch balta peena zība, ī īweēīta kunkulīs reīīsem. Tu tīk labpraht manu kullītī panēfāī, kad kahpu kokos pehz wahrnam, waj kad gulos upē pehz wehīdēem — es jau nu līnāju, ka tu nolaul pa garolāī, ari peena uīīreep un tad nobahī kabatā, ko wehlak apēhīt, kad es neredīeju. Bet waj tad es to hīkos manam?

K r a u p a. Līkees ļau gan. Waj atīīnees wehl to kautāīanos pee tupeadobes lāīīīīam?

B u t u l s. Nu ja, toreīī. Bet tu jau ari manī tad famīīstōī. Un waj tad tu atīīnees?

K r a u p a. Buhtu atīīnees, waj tad tu wairs man uīīzetu kullītī neīat? Tēwī jau gan

weegli bija peemahņit. ■ Wiļai gudrais jau neēst ari tagad, draugs!

B u t u l s. Ne tu peekrahpi, nekā. Es jau wīu linaju, tik nelikos manam.

K r a u p a. Nesaki wis Fahni! Tu biji deefgan skops jau no behrna kahjas; labprahtigi tu ofram ne kumoļa nedotu. Zifadi tu wis nebuhtu tizis pee tahdas mahjas eekahrtas, kā tagadejā. So, redli, tawa tehwa mahjas jau wiļ draudie bija par apimeeku. Smilichu kal-īni ween, pilni kadīkeem, un purwu itaigai. Tik paichā mahjas weefā klajaks paugurīnīdi ar tihumeem.

B u t u l s. Un kahdas tad tās paichas ehkas bija!

B u t u l e e n e. (kas atkal eenahkuff). Janudeen, kad es atnahzu, tad tahda itaba bij, ka wofadjeja foleektees un trihs kahpichus eekahpt femone, lihdi tiki ul faldā kula, waj atfehdees ul bluķa gala. (■līest ar dācheem frauķeem)

K r a u p a. Ja, tikai taws lihķitums, isturiba un ari, raug fche, tawas kundies manta — to few bij gadijees, paldees Deewam, turigu, waj pat bagatu noprezet — ja, tikai taws skopums un fewwas manta fewi ul kahjam nolstahdija. Bet man, draugs mihfais, wofadjeja leelas gudribas, lai no pakulu bikichelem un wihiem lihdi fcheem bukfiineem un kamaidam ■līktu . . . Ne deh-lam mani nizinat!

B u t u l s. Nu, gudis biju ari es, Furi! Waj pee darba, waj jaunības, waj deefmam — neweens newareja Butufam lihdi itahtees. Wehl tugad reifem wijoli patramichķinu. Mana paichā prahtis manu mahju fakopis.

K r a u p a. Nestrihdos jau. Warbuht few fik ta prahtā ari bija, kā mahju fakopt. Bet zik tad man wina newofadjeja, lai wefelas muifchās fakoptu? Tagad es trihs jau nomaju, ja fchi duraku waldiba man to neatnems, un ari paicham wehl lawas lauku mahjas. Rigā ari jau trefcho namu eegahdajos. Zik tad man tās gudribas un weikluma newofadjejās?

B u t u l s. Ar fewi jau nu es gan nefa-līhdlināichos. Si, hi! (Zimainas.) Un kā tu tā ar weenu rahweenu ul augfchu tiki? Kā tas bija, hi, hi! Tad tā manigs!

K r a u p a (fahk ehit, aifmirtees jau). Nu, redli te to jauno dieliszelu itigoja. Es panehmos felefona itabus iizirli, notefit un eerakt. Selaida mani barons Witākois lawā melchā . . . no ta tad es īnahzu jau felta puteķleem apbiris, kaut gan es eegahju kā wepris raktees eekichā dumbrājā. Trihs mehneidi mozijs gan weens, gan wehlok ar wefelu baru knehweļu. Tee nu bija muķiichi — ehfeleem lihdiigi! Waj tahdus muķkus te es atrastu, ja paichi man neuskultos. Tāfni melchā fāiku wefelu deifmitu kaut kur no Reseknes darbu meķlejam. Ne kreeweli, ne fāituti, i pa kreewiķi, i latwiķi sekatoja. Teem nu es ul kakla uifehdos un trijos mehneichos itabi bija eerakti wefelam deenas brauzeenam.

B u t u l s. Si, hi! Luhk, kur spariba un uifnehmiba. Ne skolas, ne grahmatikas rediejis.

K r a u p a Ne nu. Lafit un rakfifit es mahzeju ne līktak par fewi. No fewis paichā wehl ganos eedams eemahzijs. Wehlok i gadu pagaltikolā pabiju . . . Sedierim ul wezas draudlibas! (Wīnīdi īneedias pehz tās paichas Wāfīla atfahfās pudeles). Labs defils, atfahjis lawu pudeli tehwam (paichkalwina. Pehķichāi fatruhķitas). Bet kur tad, draugs, tawi weefi — Rigas kungi palikuichi? Mehš te tik nepeeklahjigi — pa diwi tik un ar lawām wezām leetam . . .

■ģis ar kundii, beigūchi ipehlet pee klaweerem tarunajas. Te eenahk Jaufra, īraudafūtees.

F a u t r a. Canna, es few lawas roles gribu parahdit, īnahz ahrā ar mani!

K r a u p a. Iģa kundie, neaiflahjat, luhdsu, muhtu meelasta bel lawa piliehtneezes ko-fchuma. Iģa kungs, luhdiu, luhdiu, te ari jums glahife.

I ģ a k u n d i e. Mehš jau ejam roles aplāfifit. Paleez, Iģi, ja wehlees. (Fieet)

I ģ i s (peefehitas). Ko nu es, grahmat-grauis, ar tik wareneem wihreem, kā Kraupa kungs, kam trihs muifchās un jau fchetras mahjas eegahdātas. Un jums wehl tik ap 60 gadeem. Zik tad nebuhs, kad wehl paees 60?

K r a u p a (glahmots). Nu, fik īģi jau nedīstwoichu. Pahrak reifnis esmu fabarķees. Ko darii, imeķē. Tagad tas jaifehd, kas jaunibā nokawets. Rigā wafchoni manis labpraht wairs nelāich lawās droichķinās, kopich weenam tahdam aif pahrluhā. Uf Suworoweelas pee Zentralweeinizas kā fehdos — biju īfipri fchwunkā — tā puķchu gan.

B u t u l s. Si, hi, hi. Ak, puķchu gan? Si, hi, hi.

K r a u p a. Puķchu gan! Fau 16 pudus fweru. Janudeen, nemaal nemeloju. Barons Witākois pīrms kara, kad wehl nebija aifbehdiis lihdii bermonteeifcheem, par wepri ween mani fauza. Sita ul pleza, kad tam roku nobuffchoju un, apluhķojis manus platos plezus, tā ween mihfinajās apkahrt: «weprii, manu weprii! Parukfāini nu atkal kaut ko, manu weprii!»

B u t u l s. Nu, bet zik tu ari nebiji rukfchķinājis preekich wina, hi, hi. Iiflahiti, ek, Iģa kungam, kā tu draugos tiki ar Witākopu.

K r a u p a (omulgi). Pag, pag. (Pikā eekfāid gāfu ar falateem. Uidfer wehl no pudeles.) Luhdsu, mihlee, aifaujāt man tos fwarhkus . . . (Welk noif.) Paldees Deewam, ka tās damas aifgahja. Nu lawas wezenes, Butul, es par damu nekāitu, tāpat kā lawejās. Ebas jau pahrak īkamejūfchās, pee muhtu tauku muzam hīdidamās . . . Nemeenaf laund, Iģa kungs! Es fchodeen pirmo reif ar jums tā tuwakl. Dīrdi jau fen, fen par juhtu darbeem tur tajā Rigā Fums jau leela flawa, lihdi paichāi Moleenai juhtu rakifi atnahk. Bee-fchi awifēs rediu juhtu pamītu, tikai īfāifit wafas naw.

B u t u l s. Nu, īfāifiti labak, kā juhs ar to baronu Witākopu fādraudfējatees. Buhs Iģa kungam kahdā itahliā ko eelikt. Si, hi!

K r a u p a. Nu kā tā, tad tā! Tik weenu, Iģa kungs, jums luhģichu: mana ihitā wahrdā gan neeedrukajat. Kad rakfiteet, tad tā, kā ne-

weens neko nelin. Tikai tāpat mani draugi lai, tee jau tā kā tā wīfu lina . . . Miljonars esmu, bet weenkahrēts wafeneezes deklinēti. Kahds eenaizis pašaulē, tahds aiseeču: kails un walširdigs. Mihlu štrahdat un mihlu paešit un padfert. Man tas tā eef zauri, kā zaur šuhšcham uhdens, šchahz un brakš ar leelu trokini, bet kas tur galā šnahks, Deews weenigs to linās, ja mai ir kur tahds Deews.

J i g i s. Ko nu, Kraupa kungs, sewi tā nonizināt! Kas ar jums wehl war šahkšlinātees? Kā meelas, tā gara špehos?

K r a u p a (glaimots). Nu tad klaufatees. . . Ar Witiakofu bijām jau eepalinušeets, kad wīnam tos telefona štabus šagahdaju. Te atgadas tahda nelaimē, ka wīš laidari, kas weenā laidā eefwehra wīfu lopu pagalmu no šichetrām pufem, aiseet ar uguni bojā. Šan pehz pusdeenās šadabuja kahdas šchahukas, bet bij jau par wehlu. Es pats wehl diehēt biju eeradees . . . Barons, galwu šagrahbis, brehz gaitā: «Ko nu lai daru, ko lai daru! Peezdeimit leelopu bei pošumta, bei šilem, bei aplokeem! Ša man lihdi rudenam weens wezos štakus atburtu, es wīnam podu šesta preekščā noliktu. . . » Rediat, bija jau septembris. Wehl gan labs, šauts laiks, bet warena šahktees šchihidona un lopeem ari wehs pašikt. Wīš wahriga pašanga, angļu bruhnatas, ar wešelu ganību šihklopīnu. Pee tās paštas rešes bojā ašgahja ari širgu štaši.

J i g i s. Nu un ko tad juhs?

K r a u p a. Man azis ween apščuiba no ta šesta. Es domaju — wešelu podu šesta! Zik tas waretu rublos buht? Šimā diwdešmitpeezeeku — glukči mala šchupīna. Dešmit tahdu šchupīnu — tuhktots. Wehl dešmit — otrs tuhktots. . . Un tā i apščuibu. Kā wešas tas mani eefweeda leetmās. Šchahuku išlaidis no rokam, azis kā šopa dibenus išplehtis, es šahwu tam preekščā un šaku: «Waj wīšs un wahrds, zeenigs leelskungs? . . . » — «Wīšs un wahrds!» tas atšaka, zikko diirdami, brihnidamees, kur tahds punduris tam blakus par mišli išaudlis. «Waj tu pats Mišrahrdis buhli, ja tahdas wehšchānās šahkti peepildit?» — «Ša, leelskungs!» Es šaziju un, aššahjis šchahuku,

kā nokritušču, dewos pašri mušchās laukeem šahni eekščā meščā, neka wehl nelinadams, kā tos wezos laidarus atdabut. Laidari bij koka šchindelu jumteem. Pamuhri dereja wezee. Meščā baronam bij waj zik. Domaju un šadomaju. (Ehd, pikā šalatus, dšer) . . . Pagahja trihs nedelas. Es peeklaudšinu pee barona Witiakofa rakltamās ištabas durwim. «Kas ir? Eekščā!» Es eeeju. «Šuhs, Kraupas Šuri? — Es, barouleelskungs!» — «Nu, ko tu teikši?» «Šanemat, luhdu, balšus preekščā laidareem.» — «Balšus preekščā laidareem! Ar taweem pašris balšeem tak newar laidaru ulšelf. Es rehkīnu jau trihs nedelas un gudris noteeku, kā lai balšus nozehrtu un šawedu, pirms šeema eefšahtees.» — «Nahkat, leelskungs, šanemat balšus un neašmirštat apšolitā poda šesta.» Barons paraula plezus un nahk man lihdi. Un ko tas eerauga? Peezišimti širgu ar peezišimti bruku balšeem gaida ul šahhemeju. Brauzeju rinda, kā šchuhika ap mušču apšnutees, i wehl ašte meščā nešaredšama. Ša, luhk — wīšs pagahs bij talkā šanahzis — tahda wara bij manam wahrdam! Liku išwešt krodlīneekam degwīna muzu, uššahdišām pee pašča pagahšnama. Redi, rakltwedis bij ne mašaks šchuhpa, kā mans dehls. Šaradās brauzeju šautman, kā wehšču. Nu un tad wehl reil un wehl reil atbrauzam, i koka materials bija šawešts. Šaizinaju tad meštarus jau par algu, wīšs pagahša namdarus. Un oktobra beigās štaši bij augščā . . . Witiakofs bij goda wīšs. Šesta gan man neeedewa, zik bij apšohjis, pee peede-wam eefšchinkoja wišlabako mušchās rentes mahju ar wīfu inwentaru.

B u t u l s (kas wairak reil šajušimināšes šmej hi, hi! Tagad šit plauktis). Tad ta wīšs! Tad re' kur galwa! Kā pašakā. (Pee Šiga.) Nu un wehšak neka wairs mušchā nedarija, neaprašotees Kraupas padoma. Tā tad ari pamalam eedšihwojās šchajos šaukos. Ši, hi!

K r a u p a. Eedšerim (šej glahšs un dšer).

J i g i s. (peezešas un noteikti šeet. Šihkaram no-laišchotees, Kraupa ar paželtu glahš šibrilnēts noraugas aššchā Šigš).

(Turpmat wehl.)

200.000, 100.000, 50.000, 10 à 10.000,
20 à 5000, 100 à 1000 un t. t. rub.
par 10 rubleem doš 26. nowembri

Kara Inwalidu lotereš.

Šaimigā gadijumā ar 14 biš. t. ir par 140. r. war winnet 475.000 rbl.
Šandehš eegahdajatees wairak bišetes. Bišetes dabujamas šioškos: uš bulwara, pee pašta un leela-
tos weškalos. Loterejas birojs, Aleksandra eelā Nr. 2, atw. no 2—6 waf.